

[Bindslev.]

omraadet som saadant, maa det vel være paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at der naturligvis ikke kan være præjudiceret noget, fordi man følger Københavns Kommunes Ønske om at gennemføre denne specielle Københavns kommunale Forfatning, som der her foreligger Forslag om.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa en Passus i Betænkningen, som omtaler Mindretallets Ret til at forlange Oplysninger af Magistraten, og idet jeg vel mener, at Lovforslaget maa fortolkes saaledes, at det er Borgerrepræsentationen som Helhed, der tillægges en Kompetence i saa Henseende, vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at det her og saa autoritativt, som det kan ske, understreges, at det er parlamentarisk Praksis i dette Land saavel i Rigsdagen som i kommunale Raad, at der ydes Mindretallet den videstgaaende Beføjelse i Retning af at stille Krav om Oplysninger fra de administrative Myndigheder.

Idet jeg altsaa tilraader at stemme for de af Udvalget som Helhed og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, minder jeg om den konservative Udtalelse fra første Behandling, at der med Tiltrædelsen af dette Lovforslag ikke er sket nogen Præjudicering af Partiets Stilling til fremtidige Magistratsvalg, og skal tilsige Partiets videre Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Rager: Da den Henvendelse til Indenrigsministeriet, paa Grundlag af hvilken dette Lovforslag i det allervæsentligste er udarbejdet, forelaa som en enig Indstilling fra de tre Partier i Kommunalbestyrelsen, Socialdemokratiet, Det radikale Venstre og den saakaldte borgerlige Fællesgruppe, der jo her er ret identisk med Det konservative Folkeparti, er det i og for sig kun naturligt, at de samme tre Partier ved Behandlingen her i Folketinget ikke har haft store Ændringer at bringe i Forslag og ikke har haft Anledning til at føre større Diskussioner angaaende Lovforslagets Udformning.

De Ændringsforslag, som er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af hele Udvalget eller af et Flertal, er jo ogsaa i det væsentlige af redaktionel og formel Natur. I Realiteten ændrer de intet ved det fore-

lagte Lovforslag. Jeg næyrer en Ting som Ændringsforslag Nr. 3, hvor vi erstatte dette, at en Mand eller Kvinde for at kunne vælges til Magistraten skulde være 25 Aar, med, at den paagældende er valgbar til Magistraten, naar den paagældende har Valgret til Folketinget. Det er i Virkeligheden at bringe Loven i Overensstemmelse med den øvrige Lovgivning paa dette Omraade herhjemme. Det er næppe noget, der vil forekomme i Praksis, at der er et Geni, der før 25 Aars Alderen vil blive ophøjet til Medlem af den ærværdige Magistrat, men det er naturligt, at man formelt gør det muligt, og det er det, som vil ske her. Men medens disse tre Partier saaledes i Virkeligheden har haft Lejlighed til som Partier at tage Stilling til Lovforslagets Indhold, inden det kom her til Rigsdagen, har Venstrepartiet jo en anden Stilling. Venstrepartiet optræder jo ikke i København med et saa stort Antal Vælgere, at det er repræsenteret i Kommunalbestyrelsen, og det har derfor, om jeg maa bruge det Udtryk, kunnet se med mere friske Øjne paa Lovforslaget. Jeg mener dermed ikke, man skal sige, at vore Øjne ikke er friske nok, men jeg har forklaret, i hvilken Betydning det maa tages, og at det ikke skal anses for at være mere, end hvad der kan ligge i det, set paa Baggrund af mine forudgaaende Bemærkninger. Men naar jeg bruger dette Udtryk „set med friske Øjne paa det“, siger jeg, at hvis der havde været væsentlige principielle Ting at ændre, væsentlige Fejl ved dette Lovforslag, var det naturligt, at man fra Venstres Side havde peget paa det. Men jeg maa sige, at det, som er kommet frem fra Venstres Side, er egentlig ikke stort. Det er i det store og hele saaledes, at de Ændringsforslag, som foreligger, og som er motiveret af det ærede Medlem Hr. Krag, ikke er af principiel Natur, ikke er af væsentlig Art, og jeg tror egentlig, at det ærede Medlem Hr. Krag med forholdsvis Ro vil se dem blive forkastet, uden at det ærede Medlem derfor frygter for Københavns Kommunes Fremtid. Man kan selvfølgelig godt have Sympati for en Tanke som denne i § 3 at stryge 2det Punktum i 1ste Stykke og sige: Hvorfor skal man ved kongelig Anordning kunne forandre Antallet af Magistratsafdelinger? Men det er jo en gammel Skik, at det har været